8. °काम 59. Gobb. 4,8,15. 8,3. °कानि त्रिपिता Âçv. Gruj. 2,3,13. 4,6, 18. ऊचु: स्वस्त्यपनान्यस्प R. 1,17,24 (13 Gobb.). वाचपीत er lasse sich Glück wünschen, erbitte sich den Segen (mit dem Worte स्वस्ति u. s. w.) Âçv. Gruj. 1,8,14. वाचपामास रामस्य वने स्वस्त्यपनिकायम् R. 2,25, 28. प्रास्थानिकं वनं कार्नुम् R. Gobb. 2,25,16. प्रपुत्प Ragu. 2,70. रामस्यस्त्यपनिकायम् R. 6,25,20. — M. 5,152. R. 2,24,36. 25,44 (42 Gobb.). Мінв. Р. 128,35. — 2) adj. (f. ई) Glück bringend, — verheissend: पानमिति: ТВв. 1,4,8,4. Âçv. Gruj. 2,7,12. रृष्टि Ça. 2,10,5. अन Gobb. 1,4,28. M. 1,106. МВн. 1,8127. 13,5111. Навіч. 12605. R. Gobb. 1,4,28. М. 1,406. М Н. 74, а, 13. Вийс. Р. 1,3,40. 15,51. 2,6,35. 4,12,44. 23,24. 5,14,45. 6,2,7. 13,23. 8,1,32. 10,84,37. र्क्न 3,2,13. superl. Çайкн. Gruj. 1,3.

स्वस्त्यात्रेय (स्वस्ति + ग्रा॰) m. 1) N. pr. eines alten Weisen, Liedverfassers von RV. 5,50. fg. — MBH. 1,961. 12,7594. 13,7112. HARIV. 9371. R. GORR. 2,116,47. Verz. d. Oxf. H. 345,a,31. pl. sein Geschlecht HARIV. 1668. VP. 447, N. 8. — 2) das von ihm verfasste Lied Âçv. ÇR. 6,9.6. GRHJ. 3,11,2. — 3) Spieget Litj. 3,3,6.

स्वस्त्यास्तर्ण R. ed. Bomb. 2,81,11 nach dem Comm. = स्वस्ति-काकारमण्डलवदास्तर्णः wohl nur feblerhaft für स्पर्धास्तर्णः

स्वस्य adj. (f. म्रा) 1) in seinem natürlichen Zustande sich befindend, - verharrend; wohl auf, gesund (am Körper oder an der Seele), guter Dinge Maitriup. 2,7. Bhag. 14,24. Bhag. P. 2,7,10. 4,11,21. 28,64. 6, 16,31. 8,17,9. 11,18,27. 31,13. M. 1,53, v. l. 8,216. fg., v. l. न स्वस्था नलं प्रति वभव सा MBs. 3, 2104. म्रङ्गानि 16829. 16856. स्वस्था भव 4, 1396. 13, 24. 14, 316. 318. HARIV. 684 (nach der Lesart der neueren Ausg.). 5187. 8024. 8281. R. 2, 53, 23 (回刊 gedr.). 69, 19. 105, 36. 7, 18, 17. 22, 13. 29, 33. 47, 8. 106, 11. Suga. 1, 3, 6. 11, 19. 54, 7. 107, 1. 114,11. 255,10. 2,548,6. Verz. d. Oxf. H. 357,b,7. Kam. Niris. 7,38. 12, 49. RAGH. 4,14. ÇÂK. 191, v. l. MÂLATÎM. 63,12. UTTARAR. 12,7 (刊刊 ed. Cow. 16, 13). Spr. (II) 1178. 1323. 2286. 2982. 4040. 4528. 4706, v. I. 4935. 5437, v. l. 5480. VARAH. BRH. S. 8,18. 88,34. KATHAS. 10,197. 18, 210. 22,248. 36,40. 39,192. 51,203. 60,150. 62,123. 63,173. MARK. P. 22, 27 (gegen das Metrum HEU). 39, 37. PRAB. 14,14. 20,12. PANEAT. 36, 2. 106, 21. 128, 19. ्वत adj. (so der Comm., मुस्य॰ der Text) natürlich, regelrecht, normal Kam. Nitis. 5,48. ेक्रिय (कुझर) 15,8. स्वस्था-वेश Катий. 70,56. यथा जपाकुस्मेन स्फिटिकमणी रक्ता अस्वस्था भवति तिववृत्ती च रागण्याः स्वस्वो भवति Comm. zu KAP. 2,35. तीर् 80 v. a. unverletzt Raga-Tar. 1, 40. Frain so v. a. unbehelligt Balan. 196, 2. compar. 여전 sehr guter Dinge R. 7,25,1. 됨 unwohl, krank, sich unbehaglich fühlend M. 7,226. MBH. 3,2108. fg. 16750. व्हृद्य R. 1,9,42. च्चित 63,35. 7,28,16. Kam. Nitis. 13,60. Çak. 31,8.9. 33,11. Kathas. 24,147. 33,151. 37,221. 60,150. 63,116. Buig. P. 8,16,10. नाति MBH. 3,2110. श्रस्वस्य: संसार: nicht natürlich, nicht in seinen Fugen Spr. (II) 2334. — 2) im eigenen Ich —, im Subject befindlich: वेत्रवलं संविदं स्व-ह्या मन्यते Sarvadarçanas. 24, 12. — Wechselt oft mit मुह्य. प्रधिता-स्त्रस्य Rida-Tar. 4,31 fehlerhaft für प्रथितास्वास्थ्यः

हवस्यता (von स्वस्य) f. das Wohlsein, Gesundsein, Wohlbehagen: जल-पानेन स्वस्थता त्रजति Pankar. 159,17. Нем. Jogaç. 4,122. 1. स्वस्थान n. der eigene Platz, — Ort, Heimath Kâti. Ça. 3,5,16. 8,3,5. Gobb. 4,7,16. स्वस्थानाज विकास्पेत MBb. 4,109. Çâk. 28, v. l. Spr. (II) 4852. 5009. 7223. 7331. Mâbb. P. 18, 46. Pankat. 133,5. Hit. 23,16. Trik. 3,1,5.

2. स्वस्थान adj. an seinem Orte befindlich Lati. 8,9,1. 2. 10,15,2. 5. स्वस्थित adj. selbstständig Nin. 14,6.

स्वस्योभू (स्वस्य + 1. भू) in seinen natürlichen Zustand kommen so v. a. nüchtern werden Paab. 62,6.

स्वस्ति (von स्वस्त्र) 1) m. Schwestersohn P. 4,1,143. AK. 2,6,1,32. H. 543. Halâs. 2,352. TS. 2,5,4,1. M. 3,148. Jâśń. 1,220. 3,4. MBH. 1,2449. 2765. 2,1567. 4,2343. 5,199. 6,1758. 3688. 7,2527. 2530. 7607. 12,1091. 14,1851. 16,150. R. 1,73,4 (75,5 GORR.). Mârk. P. 31,24. Råća-Tar. 4,684. fg. 702. 5,213. Verz. d. Oxf. H. 16,b, N. 4. — 2) f. 到 Schwestertochter M. 11,171.

स्वस्वध m. pl. Bez. best. Manen Verz. d. Oxf. H. 49,a,2. सस्वध im Index. स्व:सर्गतु f. der Himmelsfluss d. i. die Ganga Buig. P. 3,4,36.

स्व:सामन् n. N. eines Saman Ind. St. 3,246,a.

स्वःसिन्ध् f. = स्वःसरित् Spr. (II) 127.

स्वःसुन्द्री f. eine himmlische Schöne d. i. eine Apsaras Katuas. 95,6. स्वःस्त्री f. dass. R. 7,31,17. Katuas. 34,220. 77,90. 110,84. 121,236. Виас. Р. 4,15,7. 9,5,21.

स्वःस्पन्द्न m. der himmlische — d. i. Indra's Wagen Buig. P. 9,10,21. स्वःस्रवत्ती f. = स्वःसरित् Verz. d. Oxf. H. 253,a,17.

ह्वक्रिका f. Haue, Hacke Pankar. 122,10. 123,15.

स्वन्ति 1) adj. a) der eigenen Person frommend R. 5,88,20. Spr. (II) 6922. 7225. — b) der eigenen Person (d. i. dem Subject des Satzes) gewogen: মুৰে: Spr. (II) 5014. — 2) n. das eigene Wohl Spr. (II) 6639.

हवें होत्र m. selbst Hotar AV. 7,37,5; vgl. Âçv. Ça. 4,7,4. ÇAÑBB. Ça. 5,10,18. Die Stelle scheint verdorben zu sein.

स्वङ्ग (6. सु + स्रङ्ग) m. schöner Tag, N. pr. eines Sohnes des Vishņu von der Dakshiņā Bais. P. ed. Bomb. 4,1,7. स्वाङ्ग Burn.

स्वाकार (स्व + ग्रा॰) m. das eigene —, natürliche Wesen Spr. (II) 3219. स्वाजूति (6. सु + ग्रा॰) m. N. eines zu den Gaja gezählten göttlichen Wesens Verz. d. Oxf. H. 56,b,30.

स्वाकृति (6. सु + म्रा॰) adj. von schönem Aeussern, schön, hübsch: Personen Spr. (II) 4263. Katals. 30,74. 53,89.

स्वांत (6. स् + श्रांत) n. gute Salbung (der Augen) AV. 7,30,1.

स्वात्तपार् m. = म्रात्तपार् батары. im ÇKDa.

स्वातर (स्व + श्र°) m. Autographon ÇKDR.

स्वाख्यात adj. selbstverkündet Vjutp. 39. Hem. Jogaç. 4,91. ेता f. nom. abstr. 55.